

samtidig overflødig gøre Dansk Pressenævn, som har været finansieret af Danske Dagblades Forening.

Til afløsning af de eksisterende klageorganer foreslås som anført oprettet et uafhængigt Pressenævn, der blandt andet skal tage stilling til, om pressen har handlet i overensstemmelse med god presseskik. Nævnet vil endvidere skulle forestå registreringen af visse foretagender, der ønsker at være omfattet af reglerne, jf. lovforslagets § 8, stk. 1.

Oprettelsen af Pressenævnet vil ikke medføre statslige merudgifter, idet justitsministeren efter forslaget kan fastsætte, at nævnets virksomhed skal dækkes af massemedierne selv efter en fordelingsnøgle, der fastsættes af justitsministeren.

Skøn over omkostningerne i forbindelse med Pressenævnet er forbundet med betydelig usikkerhed, idet navnlig skønnet over antallet af klagesager er forbundet med stor usikkerhed. På baggrund af sags tallene og omkostningerne i forbindelse med de bestående klageorganer skønner Justitsministeriet imidlertid, at de årlige udgifter, herunder til vederlæggelse af formænd og medlemmer samt sekretariatsudgifter, vil ligge i størrelsesordenen ca. 0,5 - 1,0 mio. kr. og forudsætte et personaleforbrug på 2 - 3 årsværk (Ø).

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

10. Hørte myndigheder m.v.

Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar har været sendt til høring hos:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenterne for Københavns Byret, retten i Århus, retten i Odense og retten i Aalborg, Den Danske Dommerforening, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politidirektøren i København, Rigspolitichefen, Rigsadvokaten, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Dansk Pressenævn, Danske Dagblades Forening, Dansk Fagpresseforening, Dansk Magasinpresses Udgiverforening, Danmarks Journalistforbund, Danmarks Radio, TV 2, Statsministeriet, Generaldirektoratet for P & T, Radionævnet, Berigtigelsesnævnet, Udvalget vedr. Lokal Radio og TV, Radio- og TV-Reklamenævnet, Sammenlutningen af lokale radio- og tv-stationer i Danmark, Foreningen af kommercielle lokalradio- og TV-stationer, Foreningen af Arbejderbevægelsens Elektroniske Medievirksomheder, Den Kristne Producentkomité, Forbrugerstyrelsen og Forbrugerrådet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Lovens område

Til § 1

Bestemmelsen fastlægger lovens anvendelsesområde og afgrænser hermed kredsen af de massemedier, for hvilke der gælder særlige ansvarsregler, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 4 samt bemærkningerne nedenfor til kapitlerne 3 og 4 i lovforslaget.

I § 1, nr. 1, fastsættes, at loven finder anvendelse på indenlandske periodiske skrifter, herunder billeder og lignende fremstillinger, der trykkes eller på anden måde mangfoldiggøres. Lovens anvendelsesområde er på dette punkt i nær overensstemmelse med det område, hvor der i dag gælder et særligt presseretligt ansvarssystem, jf. presselovens § 6 og § 16, stk. 3. Ændringerne i forhold til presseloven skyldes overvejende den tekniske udvikling siden presselovens kriterier blev fastlagt. Således er presselovens sondring mellem om et skrift er trykt her i riget eller ej afløst af et kriterium om, at skriftet skal være »indenlandsk«, jf. herom nedenfor under bemærkningerne til § 2. Endvidere er kriteriet i presselovens § 16, stk. 3, om fremstillingsmåden afløst af en mere tidssvarende beskrivelse i § 1, nr. 1.

Hverken i den tidligere eller i den nugældende presselov er det defineret, hvad der skal forstås ved et trykt skrift, således som begrebet bl.a. anvendes i presselovens § 1. Medieansvarsudvalget anså det heller ikke for muligt at definere begrebet på en sådan måde, at definitionen dækker alle nuværende og fremtidige frembringelser, som bør være omfattet af de særlige presseretlige ansvarsregler. Det var derfor udvalgets opfattelse, at det fortsat bør overlades til retspraksis og administrativ praksis at afgrænse begrebet »skrift«. Lovforslaget indeholder i overensstemmelse hermed intet forsøg på at fastlægge begrebet skrift. Betænkningen indeholder på side 85 ff. en gennemgang af teori og praksis vedrørende afgrænsningen af begrebet »skrift« i presselovens forstand, hvortil henvises.

Bestemmelsen i presselovens § 1, hvorefter bogtrykkerens navn eller firma samt trykkested skal være angivet, er en ordensforskrift, som omfatter andet end periodiske skrifter, f.eks. bøger. Bestemmelsen foreslås opretholdt, men overført til lov nr. 160 af 1. juli 1927 om pligtig aflevering af tryksager til offentlige biblioteker, se lovforslagets § 58 og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen i presselovens § 16, stk. 3, 1. led, hvorefter de for skrifter gældende regler også finder anvendelse på billedlige og lignende fremstillinger